

נמ:

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

מסורת הש"ס

(א) ושנת קלנ: (ב) בינה
(ג) ונדרים לה: (ד) ביק
נה: (ה) כימ נא:
(ו) ואדרני סיל: (ז) עי
תוספות מניה כה:
(ח) ובאדרני פ"א איתא ר'
יהודה בן כהניאל:
(ט) ונראה לל' הספד:
(י) ועי' ברש"י לתוספות
מ: דיה ירוד: (כ) סיל
חור: (ל) וע"ע חוס' בינה
ה' דיה כל דבר.

גליון הש"ס

נמ' לארתי נחש. עי'
פמחם דף כ"ד ע"ב תוס'
ד"ה ליעשה. ונזה דכ"ג
ע"א תוס' ד"ה למי:
שם מיתבי היה ר"י בן
תימא אימ'. עי' לעיל דף
ט ע"ב תוס' ד"ה אלכל:
רש"י ד"ה ידור נאלא תנין
שומה. עי' תשובה תות
ילד סימן קנ"ב דבר נחמד
בזה:

מוסף רש"י

[illegible]

א חסדה גבי שבע
נמי שאמר להם
שאלה ימים הולך
כר שלש ימים אלה
נא אשמעון קרא
בזמן ביד אפי'
דרך למנוח פאם
בשערי חומן:
מבטור שחור ושטן
כל אחת ואחת
כל דבר כגון עבודת
העבודה ונאמר
לפרש עונשין וינאם
וילשאל נאמר ולא
מחדר ומאנה
הרומיחב אחרה
הרומיחב לנבי נא
מילה ופריה נמי
אחיתו דא אחרת
דמית: דא
לכל ומאנה הכי אלה
ומיחיה הכי נמי מן
נא ולא אשני בנמי
ממרו ולא לנבי נא
נשעית אחרת מילה:

וְהָיָה עֵשָׂאֵר מְלֹאֲחֵי
 אֶמְרֵי יְהוָה וְיִסְרֵל
 וְכָסִיף לִי לִגְבוֹ
 וְעוֹס דְּמִלְחָה לֹא לִגְבוֹ
 וְקוֹדֶשׁ מִי אֶרֶץ
 וְהָיָה וְהִסְתַּח וְהָיָה
 וְשִׁבְלָה הוּא דְּרֵבִינִי
 לִי לִיטִיבִי. הַשְׁתָּא:
 וְעוֹלָן שְׁשֵׁה שְׁעִלְדוֹ
 וְלֹא לִחְסִיב וְיִמְחָד
 בְּרִיחָהּ לֵב בְּנִי שִׁחִי
 בְּנִי קְטוֹרֵה. אֲחִישָׁה
 וְעֵשֶׂה חֹל אֲבִירֵס
 בְּרִיִּים לֹא. לֹא אֲבִירֵס
 לִי הֵנָּה נִחִי לֵב
 לֵב וְלִחְסִיב נִחִי
 וְחֹל לִי יִקֵּשׁ שְׁשֵׁה
 חִיִּת הֶאֱרִךְ נִחִישָׁה
 וְשִׁבְלָתִי לִמְחָד
 מִשְׁעוֹבִי אֵל כֹּל
 חִיִּיתִי. יְבוֹל אֲפִילוֹ
 בְּדֵר מִן הַחִי אֲפִילוֹ
 מִשְׁעוֹב לִי אֲחִיר
 מִשְׁעוֹב מִיִּיחָה דִּלְחָה
 וְעִשְׂתִּיב מִיִּיחָה דִּלְחָה
 בְּהוֹלֵה דְּמוֹ. הָאֵל
 דְּהָאֵל לִי לִמְחָד
 חֲתָלְלוֹ הִיִּיב עֲשׂוֹ
 חֲתָלְלוֹ אֵל לִי דִּעְנָה
 חֲתָלְלוֹ יְבוֹ לִי דִּעְנָה

מבשרן שאין דמם
בכריתות ב' דם
מר: הנהיג בעיזא
למים או לא. חורש
מ' בר' יהודה מהו.
תבא בכרם רעך וגו'
וחיון ותרגולין שאין
תמו כשור בעינין והא
חש. ולמלאכה דנחש
תפקד בא לעולם ויש
פיה. לאכלו: ירדה
ועיה וזוכה ומספיד
ש ישנו טעור הוא:
מכשפה

רה ואלו לבני נח
 אל שבעת קצויו א
 מן חורבן ואלהם
 מן משחמטת חורבן
 דאסר והרי נ
 לכל דבר הנאסר
 שקבעו וכן לדר
 אחרת להמיר
 הכי. כל שבע
 קצויו יומא
 הארבע לשנות
 כוכבין נפרש
 זה וכן גלי ער
 דכילו לא נשע
 לבני נח. אורב
 למא
 דריו אלף
 וישראל אחא
 ורביה הא אל
 למילחא הוא
 הנאסר אל אמת
 חשיב לכו בדר
 האמורין לבני
 הם וישראל
 משני ושלכו

ודאי מסת' נ
 ודקשאו לך
 שנאמר לבני
 ואלו נאמר
 מנא בני נח
 נח נאמר אפ
 לרע אברהם
 אברהם דהיינ
 דה: בני ישמע
 בני עקורה.
 נאמר אפ
 השאל דלא מל
 לי בחייו: לרבו
 שיה לבדס ולי
 נאמר לכל
 כשר חאבילא
 אפ כל עשב
 השמים והאיל
 לאלה אכל
 לשם: בירק ע
 לחסל נחתי
 אפ: בהמות
 לשמים: יא
 לשם: מ'ל א
 ודקן משטין:
 משמע שדלים
 בהמה ומה
 שמים: אמר
 דמו יתירא ה
 כשר גופא לא
 שנספס
 ה' כנסש דמו

ימים שאין דמן חלו
כבש והבי אמר
לדס הראשון
מסום מנהיג
והרגולין לרבי
לדכבי (דכס 20)
ליה לרבה דס
ולכח או דינמא כל
משי הוא לאסוי
כל הוא. כלומר (ס)
תות וחיות: נהמו
שמו תנין והוא
דכר שאינו הוא

מילה. ישראֵל נה
: לכל דבר שמתני
יש שלש ימים קו
ר להם ואפי' דממ
נה דכתיב וואת
ת בסני ² ובו
רה ולא לכני נ
דא דא ³ כיו
ורבי שנאמר
פרו ורבו ונשני
לכם לאחליכ
נה ההוא ⁴ ל
חר לתתירו ה
א נמי נימא מש
אוהרה מיהד
לנו אלא גי
תורה הני נמי
לחא בעלמא ה
מא מילה מיעק
ליה רחמנא ואת
וועד אין איני

שְׂעִי אֵלָּא מַעֲתָה
 יוֹסִי בְּרַתְּנִי
 רַב אֲדָם הָרֹאשׁ
 וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ
 בִּירֹק עֵשֶׁב נִתְּנָה
 בְּשֶׁר בְּנֻפֵּשׁ דְּסֻמָּה
 יוֹסִי הוּנָה דְּמוֹן
 יוֹסִי מִיתִיבִי ¹⁰וְדוֹרֵשׁ
 גִּלְמָתִי נִינְוָה
 וּבְעוֹפֵף הַשָּׁמַיִם
 אֵין כְּדַעְיָ רַבִּי ¹¹
 תֵּא שְׁמִי ¹²וּבִכְבֹּדִי
 דִּתְנִי ¹³רִ"שׁ
 אֲבָיָם (רָא) מִשְׁתַּקֵּן
 מִשְׁמָלָה אֲדָם נִשְׁתַּקֵּן
 מִסּוּבֹת וּמִרְגִּלְיוֹ
 לְגַתָּו וּלְחוֹרְבָּו
 בְּנֵן עֶרְוָה הִיָּה וְהִי
 הִבְכִּירוֹ וְנִתְקַן
 שְׁמַיִם אֵין כִּי הִי
 אֲדָוָה קָתֵה וְהִי
 מִתְּמָא דְרָא אֲכַלְהּ
 רִמְמָא הוּא זִ
 יוֹנִיָּה ר' וִירָא מִ
 אֲמַרִי לִיה אֲ
 דִּכְתִּיב ¹⁴רִ"מ
 מִכְשָׁפָה

והנכר בשר יאכל
דס אלא משום שר
יעו לוקה: כדגס
היגין אומר: מהו.
הפרה [נד:]: דס בא
לא לא בידיו הרי זה יא
בידיו וברגליו וקמ
ידיו ורגליו בעיני כש
בני מלאכה מינהו:
כל חבל לשון צער
והוא לו לאכול ב
* מין שוטה. ע
מא יורד מן השמים

לכני נח וחי
לעיל (דף נח)
תש שמונה
לה

תחוקה לה רב א
אבין ואיתמא
רב יהודה אמר
היה לאכלה
להם שנאמר
היה בו ת"ל א
ימאי תלמודא
חלוק מבני
רם ודינן בני
בוטא מאי ית
בני מלאכה ניג
רבי יהודה מר
נחש הוא דאת
משן העולם שאל
לו שני נחשים
וונים טובים ואבנ
ומוציא בה עמ
ים הראשון מיס
היצין בו נחש ור
כשר היורד מן
עו בו תני אריו
זו ליה התק
א בעי עלה ד
מן השמים בעי
יארוד נאלה ד
ף על הכישוף:

וְרוּ שְׁהִס קִרְיָ
לְ דֵס שְׁרִיטִים מִשּׁוּם
לִקְוָה מִשּׁוּם דֵס
פִתּוּ הִים וְשִׁיחָהּ
וְיִקְּ בְשׂוֹר שִׁנְגָה אֶת
לֵל לֹא בְרִלְיוֹ בְרִלְיוֹ
אִינוֹ אֹחֵל עַד שִׁיעָה
זֶשׁוֹר (שֶׁסֶה) אִלּוּ לֹא
וְאִי לֹא לֹא כִיכִלָה חִי
עִהֶפֶסֶד לִשׁוֹן אֶהֱ
וּלְיִין לוֹ בְּשֶׁר. אֲלֵמָה
אֶהֱוָסוֹר: יִרְדּוּ נֶאֱמָר
מִרוּ לִיֶּה אִין דְּבִר

[illegible][illegible]

מי שדמו חלוק
לא הדם לא הזהירו
התירו בו משום ש
הוא ולעו ציבשה על
רמיני נמי אסיר
אין היה עושה צד
וסק צר יהודה אומם
ליהיו משום לא תחס
ובכל חיה הרומש
ליקר על גחון: חב
גין: שם אכן טוב:
ודאי דבר טמא
גמין ירודין: הא

ייה ורביה. ממה
 וס דלג חשיב ליה
 לא קא חשיב ורבי
 ער מהר ורביה
 שבמין. פ"ה דר
 מן בניין אפי' קב
 מן אחר להמיר כ
 (חזק) ופי' לא
 לא הוה ביס
 הו כרוס לשלש
 הא תהורה ביו
 הקבץ זמן ציו
 אלוי ור"ת אז
 עא שצ"ק מנין א
 דעל"א כיון דע
 גבור ממילא הו
 נחשמש
 הוה דפי' דני
 דכרס רבני
 מהלך ופי' לכל
 צפירות דלף
 מנין אחר לה
 תשבור אר
 חק

לא אלא מעט
לחייבו "ביצחם"
דרה לא לחייבו
ייתי הפך "לרבו"
תר לו בשר לא
הארץ לכם ו
כל יכול לא
יכול אף לא
מכשרו צי
לוקם בשר לא
מאי לא
דבני "רחבה"
לא
הנה דש "באווי"
יומשת על האר
אומר חבל
אחד משגור לר
לא שפשויל
היה "יר" יהודה
השרת צולין לו
בבשר חורר מ
חלפתא הוה
אמר "הכפדים"
ששכוקה אייתה
טהור א"ל אין
דרה לו דמות
אנא יודר מן השג

הַסֵּם אֵלֶּה לְיוֹמָה
שֶׁכִּשְׁחָזְרוּ יִשְׂרָאֵל
יָקָם כֹּהֵן דָּם שְׂרָפִים
קֶשֶׁר קֶרֶן לִדְגַּשׁ
מִמּוֹר לֹאֹ דוֹקָא דְכֹל
מִתְּפִוּעִים (ב"מ 65)
עַל הַכְּתוּב מְדַבֵּר ר'
רַגְלִים מֵהוּ מִי עֶבֶר
מֵאֵל בְּנֵי מַלְאָכָה יִינֵה
יִינֵה קוֹדֶשׁ שְׁתַּקֵּם
שֶׁמֶשׁ וְכו' סְנִדְלָה
זֶר מֵהוּ מִי אֲמַר
מִנֵּי יִדְבַּמְקָרָא מִ

והא מהל' מלה
קוס יד' ד' ס'טו
עש פ'
לבל פ'
לדבר פ'
הזמן פ'
אשה פ'
דכמי פ'
הינו פ'
חלל פ'
דד פ'
ומות פ'
קחם פ'
פאנער פ'
שנאם פ'
הכל פ'
המורה פ'
והס' פ'
לירושלם פ'
שוקי פ'
מזכר פ'
את פ'
ב פ'

אחר
כני עי
בני ע
"א
ה
לא
לכ
לא
שרמו
ברג
דרח
מא
בר
חיה
מנסי
נחש
צפון
ולא
"מית
מלאכי
מ
הת
ר"ש
לאפ
וחד
או
אבר
דבר

דנפס ו
קריו ד
שחיטה
ושיבוטא
בשור ו
בהשוכר
בביאת
להם חל
איכא. ח
בר מלא
לקבול
דמות
תמיד ו

א ומי
הל ע
ט
ק
ק
מ
ה
ה
ק
ו
ה

תורה

1. יאמנו
אברהם
חשמו
אחריך לו

2. וכו
בשר ערל

3. ואתם
קארן יורו

4. ק
לכם לאה

5. יאמנו
אברהם
על הנצי
אשר תאנו
שע בק
ישר לק

6. תעלה
 יפול את
 ובנרחה
 ממנה א
 7. ואנחנו
 נתחיל לבנ
 ורע ורע א
 הארץ ו
 אשר בו פ
 לבם יחיה
 חת האמ
 השמים ו
 הארץ א
 את כל יר
 ויהי כן
 ב
 8. כל ימי
 לבם יחיה
 עשם נתח
 9. א כי ב
 לא תאמנ
 10. יחיה
 ואמר לו
 ורע ועל
 ובכש ו
 ובעת ה
 ורמזה
 11. הב
 לער
 אכלם